

til autoriserede Psalmebøger, bliver Menigheden i det Hele underrettet om Forslaget, ved Bekjendtgjørelse fra Prækestolen trede Søndage efter hverandre. Tillige bekjendtgjøres, paa hvilke Stæder i Sognet Exemplarer af den foreslaaede Psalmebog forefindes til Gjenneemsyn og kunne erholdes tillaaens, for at de, der endnu ikke kjende samme, kunne gjøre sig bekjendte dermed; og er det Præstens eller Præsternes Sag at paasee, at disse Exemplarer ere tilstede i et ikke altfor ubetydeligt Antal og kunne benyttes af Menighedens Medlemmer uden betydelig Uleilighed. Ved den ommeldte tredobbelte Bekjendtgjørelse fra Prækestolen bør endelig Menigheden ogsaa være underrettet om, at Afgjørelsen af det gjorte Forslag vil berøve paa samtlige Familie-Fædre i Menigheden, saaledes at, dersom ikke inden Udløbet af fulde syv Uger, fra den sidste af hine tre Bekjendtgjørelser at regne, idetmindste een Femtedeel af disses hele Antal med Navns Underkrift hos Sognepræsten har erklæret sig imod den foreslaaede Forandring, denne er at ansæe for vedtagen af Menigheden. Og bliver dette Sidste fra Prækestolen af at bringe i Erindring hver Søndag og Helligdag i de ommeldte syv Uger.

Er paa den saaledes bestemte Maade Menighedens Bifald for den foreslaaede Forandring indhentet, og denne vedtaget at skulde finde Sted, gjør Præsten eller samtlige Menighedens Geistlige Indberetning til Stiftets Biskop, som har at paasee og at paatale det, hvis nogen Afvigelse fra denne Lovs Bestemmelser eller iøvrigt nogen Uorden eller Mislighed maatte være foregaaet under det omhandlede Anliggendes Fremme, men iøvrigt alene at erkjende Anmeldelsen og at meddele sit Raad om, hvornaar den vedtagne Forandring bliver at indføre. Dette sidste angaaende har iøvrigt Præsten eller samtlige Præster den afgjørende Stemme, kun at Forandringens virkelige Iversættelse ikke uden beviltsigen uovervindelige Hindringer udsættes længer, end i det Høieste tre Maaneder fra Datum af Biskoppens Svar at regne.

§ 3.

Er det et Tillæg til den i en Menighed hidtil brugte Psalmebog, der ønskes indført,

bliver dermed at forholde ganske efter de Regler, der i § 2 ere foreskrevne med Hensyn til Vedtagelsen og Indførelsen af en ny Psalmebog. Kun er derhos endnu at iagttage, at Præsten eller Præsterne ere ansvarlige for, at det foreslaaede Tillægs Indhold ikke er i Strid med den kirkelige Bekjendelse, og at Indklædning og Form ikke stride imod Gudstjenestens Værdighed; samt at, dersom Biskoppen i en af disse Henseender finder Noget at paatale, Indførelsen af et saadant Tillæg selvsølgelig bliver at udsætte, indtil de didhørende Spørgsmaal ere endeligen afgjorte, og bliver at forbyde, dersom Afgjørelsen bliver en kirkelig Misbilligelse af det foreslaaede Tillæg.

§ 4.

Cantater eller Festsalmer, saavel som andre Psalmer, der ere bestemte til Brug ved en eller anden særegen Leilighed, saa de ikke forlanges anskaffede af Menigheden, men tilbydes sammes ved den enkelte Leilighed tilstedeværende Medlemmer, enten for Intet, eller for en ringe særskilt Betaling, kunne affynges, naar det af Præsten eller Præsterne, der ved en saadan Leilighed ere i geistlig Virksomhed, vorder bifaldt. For Indhold og Form tage de derved Ansvar paa sig.

§ 5.

Samtlige foranstaaende Bestemmelser ere analogisk anvendelige paa de religiøse Samfund, som ikke høre til den danske Folkekirke.

Den 10 April 1850.

P. Chr. Kierkegaard.

Det hermed tilbagefølgende Forslag fra Landstingsmanden P. Chr. Kierkegaard til en „Lov angaaende Vedtagelsen af Psalmebøger eller Tillæg til Psalmebøger til Brug ved den offentlige Gudsdyrkelse“ anbefales Landstinget til Trykning og Forelæggelse.

Kjøbenhavn d. 12te April 1850.

Treschow.	Nyholm.	Abler.
Borgen.	Dxholm.	Simonhy.
	Schow.	

Kierkegaard: Jeg maa tilstaae det ganske oprigtigt, og med Skam at tale om, at uagtet jeg har havt den Ære at være med